

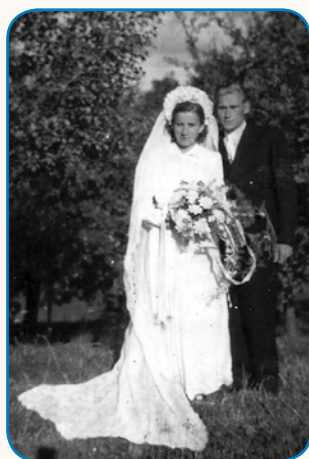
Porabje

TEDNIK SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 4. junija 2020 - Leto XXX, št. 23

Preko meje spet tudi na Verici

Ka vidim, tisto škem znati
stran 6

Za ka vse je dober bozonec?
stran 7

Zokni je falejši
stran 8

Meja med Slovenijo in Madžarsko je spet odprta

PREKO MEJE SPET TUDI NA VERICI

Državljeni Slovenije in Madžarske lahko od prejšnjega četrtega naprej svobodno prehajamo mejo med obema državama, in

partnerstvo in sodelovanje ter si pomagali v boju proti novemu koronavirusu», je poudaril Péter Szijjártó in dodal, da

dvostanskih odnosih med državama pomembno vlogo tudi zagotavljanje pravic pripadnikom slovenske in madžarske narodne skupnosti. Slovenija je pozdravila pripravo razvojnega programa za Porabje, ki ga je madžarska vlada sprejela lani, obenem pa je izrazila pričakovanje, da bo čim prej prišlo do objave razpisov za črpanje sredstev. »Verjamem, da dobro sodelovanje med državama lahko v prihodnje izboljša položaj tukajšnje slovenske manjšine. Dejstvo je, da je ekonomija vodilo napredka. Vsi si moramo prizadevati za to, da se z gospodarskim razvojem omogoči ohranjanje delovnih mest, da otroci ostanejo v tem okolju in se na ta način ohrani slovenski življenjski stil,« je še dejal slovenski zunanji minister in poudaril, da prav gotovo to ni bil njegov zadnji obisk Porabja.

»Porabski Slovenci vemo, kaj pomeni biti zaprt«

»Posebej se danes o tem, zakaj so bili vsi mejni prehodi v Porabju, z izjemo nekaj dni, zaprti, nismo pogovarjali.

že v veliko pomoč to, da se odpira mejni prehod Verica-Čepinci, predvsem pa to, da lahko gremo v Slovenijo, saj imamo

Menim, da bomo ogromno dobrega lahko naredili skupaj, za našo narodno skupnost, naš obstoj in seveda

Madžarski in slovenski zunanji minister Péter Szijjártó in Anže Logar na tiskovni konferenci v Dolgi vasi

to brez obvezne karantene, sta po srečanju, ki je bilo na mejnem prehodu v Dolgi vasi, sporočila slovenski minister za zunanje zadeve Anže Logar in minister za zunanje zadeve in trgovino Republike Madžarske Péter Szijjártó. Omejitve ob prehajanju meje so bile odpravljene na štirih mejnih prehodih, ki so bili odprti tudi v času epidemije koronavirusa, torej na cestnem in avtocestnem prehodu med Pincami ter Tor-nyiszentmiklósem, poleg tega pa še na mejnih prehodih Dolga vas-Rédcis in Hodoš-Bajánsénye. Promet na mejnem prehodu Verica-Čepinci, ki je bil sproščen le za kratek čas v začetku aprila, je stekel ta torek.

»Péter, pozdravljen v Sloveniji. Hvala za zanimiv pogovor, ki smo ga imeli skupaj z delegacijama, tako v zvezi z vprašanji, ki se dotikajo obeh držav kot tudi manjšin na obeh straneh meje. Lahko rečem, da sva rešila kar nekaj odprtih vprašanj,« je po srečanju, ki je potekalo v prostorih policije na mejnem prehodu v Dolgi vasi, povedal slovenski zunanji minister in dodal, da sta z madžarskim kolegom ocenila, da sta Slovenija in Madžarska pri spopadanju s širjenjem epidemije covida-19 med najuspešnejši državami članicami EU. Po besedah Szijjártó je pandemija pokazala, kako tesno smo navezani drug na drugega v Srednji Evropi ter v sosedstvu Madžari in Slovenci. »V tem težkem obdobju smo utrdili prijateljstvo,

si slovenska in madžarska vlada stojita ob strani, zagovarjata ista stališča, si pomagata, pa naj gre za nezakonite migracije, ohranitev kohezijskih sredstev ali širitev EU«.

Slovenski zunanji minister se je nato odpravil še na obisk v Monošter. V prostorih slovenskega generalnega konzulata, kjer ga je najprej pozdravila generalna

Skupinska slika pred Slovenskim kulturnim in informativnim centrom

konzulka Metka Lajnšček, se je pogovarjal z zagovornico Slovencev v madžarskem Parlamentu Erika Kőleš Kiss, predsednico Zveze Slovencev na Madžarskem (ZSM) Andro Kovács in predsednikom Državne slovenske samouprave (DSS) Karlom Holecem, nato pa je obiskal še Slovenski kulturni in informativni center Lipa.

Logar je povedal, da sta s Szijjártó izpostavila, da ima v

Vemo, kakšni so bili argumenti, da se je policija za ta ukrep odločila, in sicer da ni bilo veliko tistih, ki so prehajali mejo,« je dejala Erika Kőleš Kiss in dodala, da naj bi se (za zdaj še po neuradnih informacijah) »v drugi polovici junija odprli vsi mejni prehodi med državama, tako da pričakujemo, da bo takrat odprta meja tudi med Gornjim Senikom in Martinjem. Vsekakor je za nas

Anže Logar z zastopniki Porabskih Slovencev: (z leve) predsednik DSS Karel Holec, slovenska zagovornica v madžarskem Parlamentu Erika Kőleš Kiss in predsednica ZSM Andrea Kovács

usi zadeve, ki jih moramo tam urejati. Enako menim, da je tudi veliko Slovencev, ki bi že radi prišli na Madžarsko.« Slovenska narodnostna zagovornica je še izpostavila, da »Porabski Slovenci vemo, kaj pomeni biti zaprt. Vemo, kako je bilo pred leti, ko so k nam lahko prišli le ljudje, ki so imeli posebna dovoljenja. Skoraj 40 let smo preživeli izolirani v enem kotu.« Kar se tiče samega obiska, Erika Kőleš Kiss ocenjuje, da seveda ni bilo veliko časa, kljub temu se je med pogovorom izkazalo, da je slovenski zunanji minister seznanjen s tem, kdo so Porabski Slovenci in kako živijo. S tem se je strinjala tudi predsednica ZSM, ki je Anžeta Logarja povabila, da tudi kot turist obišče Porabje: »Iz pokrajine, ki je bila nekoč bogu za

hrbtom, smo že postali prepoznavni tudi kot turistična destinacija. Ker je minister omenil, da je pohodnik, sem ga povabila, da naj nas obišče, saj imamo čudovito pokrajino.« Andrea Kovács se zaveda, da morajo Porabski Slovenci marsikaj postoriti sami, ampak brez podpore, tako države, v kateri živijo, kot matične domovine, ne gre: »Vesela sem, da smo dobili pravega sogovornika.

tudi razvoj. Gospodarski program bo prispeval tudi k temu, da bodo gospodarski stiki postali tesnejši. Če bomo imeli več gospodarstvenikov in več delavcev, ki bodo dnevno prestopali mejo, tako na eno kot drugo stran, se ne bo zgodilo to, kar se nam je zdaj, da so nam po dveh tednih zaradi majhnega števila prehodov zaprli mejni prehod Verica-Čepinci.« Predsednik DSS, ki prav tako upa, da se bodo kmalu odprle še druge cestne oziroma mejne povezave med Porabjem in Goričkim, je pojasnil, da je ministru predstavil tudi pobudo, da bi Slovenci, ki živijo na Madžarskem dobili slovensko državljanstvo, in sicer tako, da jim za to ne bi bilo potrebno ničesar plačati, podobno kot to velja pri zamejskih Madžarih. »Če je moj podatek točen, je potrebno za pridobitev slovenskega državljanstva plačati 300 evrov, za madžarsko pa ni treba plačati ničesar,« je pojasnil Karel Holec.

(Fotografija na 1. strani: Slovenskega zunanjega ministra Anžeta Logarja so pred Slovenskim domom v Monoštru pričakali (z leve) urednica časopisa Marijana Sukič, direktorica Porabje d.o.o. Anita Vajda in direktorja RA Slovenska krajina Tomaž Kovács in Viktorija Hanžek. Ob slovenskem zunanjem ministru generalna konzulka v Monoštru Metka Lajnšček.)

Tekst in fotografije: Silva Eöry

Andrea Kovács – predsednica Zveze Slovencev na Madžarskem

Upa, da bomo v kratkem lahko vsi skupaj malce bolj zadihali

»Zaradi epidemije novega koronavirusa smo se znašli v novi situaciji. Iskati smo morali rešitve, tako pri svojem delovanju kot tudi drugod, na primer komu in kako pomagati ter reševati zadeve,« leto dni po tistem, ko je bila izvoljena za predsednico Zveze Slovencev na Madžarskem (ZSM), ugotavlja Andrea Kovács ki upa, »da bomo v kratkem vendarle lahko vsi skupaj malce bolj zadihali. Dejstvo, da tako kot smo živeli v zadnjih treh mesecih, v karanteni, ne bomo mogli več dolgo, ampak se bo moralo ob vseh previdnostnih ukrepih življenje kolikor toliko normalizirati, saj bomo v nasprotnem primeru uničili gospodarstvo. Ljudje bodo morali hoditi delat, otroci v vrtec in šolo, vsi pa bomo morali paziti, da se okužba ne bo tako zelo razširila kot se je

smo se angažirali pri maskah, smo na pobudo ravnateljic osnovnih šol pomagali nekaterim učencem, ki niso imeli prenosnih računalni-

že nekoliko zrahljali, se stvari malce izboljšujejo, tako da računamo, da bomo od junija naprej že pripravili kakšno prireditev. Pred nami je

Andrea Kovács (prva z desne) z generalno konzulko Metko Lajnšček in zakoncama Meggyes na Medenem popoldnevu na Slovenski vzorčni kmetiji

kov, a so jih zaradi pouka na daljavo potrebovali. Člani predsedstva in vsi drugi, ki smo lahko učencem posodili računalnike, smo to tudi storili.«

tudi seja predsedstva, nato pa nas kmalu čaka še občni zbor naše organizacije.«

Drugi pomemben turistični objekt je Slovenska vzorčna kmetija na Gornjem Seniku, zdaj že prepoznavna turistična destinacija, ki je že prvi konec tedna, potem ko je ponovno odprla svoja vrata, zabeležila lep obisk: »To nam daje tudi neko upanje za poletno sezono, ki pa prav gotovo ne bo takšna, kot smo jo imeli lani. Pomembno pa je, da ostane prisotni na trgu in da pridobimo toliko gostov, da se nekako prebijemo skozi to težko leto. Razveseljivo je, da imamo za poletne mesece že nekaj rezervacij turistov, ki želijo na kmetiji tudi prespati. Upajmo, da bodo razmere to dovoljevale.«

ZSM, ki bo vse svoje načrtovane dogodke prilagajala ukrepom, napoveduje, da bo v primeru njihovega sproščanja vedno bolj aktivna. »Vemo da je učenje slovenskega jezika preko šolskega programa, ki poteka na daljavo, oteženo. Zato smo se odločili, da bomo poleti izvedli tabore za porabske učence. Razvojna agencija Slovenska krajina je sicer tako kot lani tudi letos v okviru čezmejnega projekta Ethos land načrto-

vala tabor, moral bi biti v Mačkovcih, na katerem bi sodelovali otroci iz Slovenije in Porabja. Bomo videli, kako bo s tem, saj imamo zaenkrat več vprašanj kot odgovorov. Na Madžarskem se sicer napoveduje, da se bodo po 16. juniju lahko organizirali tudi takšni tabori, na katerih bodo udeleženci lahko prespali. Vsekakor nameravamo organizirati tabore, ki bodo vsebinsko bogati, poleg tega se bodo otroci na njih s pomočjo animatorjev iz Slovenije pogovarjali v slovenskem jeziku. Po drugi strani bomo na ta način pomagali tudi staršem, ki so v času epidemije porabili že veliko svojega letnega dopusta, zato v času poletnih počitnic ne bodo imeli zagotovljenega varstva za svoje otroke,« je še poudarila predsednica ZSM in dodala: »Menim, da bomo

delavnici so pekli pogače z bučnimi semeni, pripravili pa bodo še nekaj drugih delavnic.«

Ker so ljudje izolirani in zaprti v svoje domove, so se pri ZSM tudi odločili, da Porabske Slovence, od najmlajših do najstarejših, povabijo, da jim pošljejo svoje fotografije, risbe ali videoposnetke. Po besedah predsednice bodo gradivo, ki ga bodo nato objavili tudi na svoji facebook strani, zbirali do 12. junija. Najboljša oziroma najbolj izvirna dela bodo nagradili s praktičnimi nagradami.

»Upamo, da bomo nekaj dogodkov lahko izpeljali poleti oziroma v drugi polovici letošnjega leta. 15. novembra vsekakor želimo pripraviti tudi prireditev, na kateri se bomo spomnili na to, da so 27. oktobra 1990 na Gornjem Seniku mlajši izobraženci, ki so končali študij na

Sodelavci ob pripravi pralnih zaščitnih mask v Slovenskem domu

to zgodilo v začetku marca.« Ko je javno življenje tudi v Porabju zamrlo, se je v veliki meri ustavilo tudi delovanje ZSM, vendar njeni sodelavci niso držali križem rok, ampak so pomagali izdelati 5500 pralnih zaščitnih mask, od katerih so jih dva tisoč podarili Sloveniji: »Na začetku tudi sami nismo vedeli, kako naprej. Nekaj sodelavk je nekaj časa delalo od doma, sodelavci uredništva Porabja pa so delali naprej in časopis pripravljali tako kot običajno, se pravi vsak teden. Poleg tega da

Pod okriljem ZSM spada tudi Porabje d.o.o., ki upravlja s Slovenskim kulturnim in informativnim centrom: »Gre za turistično podjetje, v okviru katerega delujeta tako restavracija kot hotel Lipa. Vemo, da gre za gospodarsko panogo, ki je zdaj najbolj prizadeta. Kar nekaj pozornosti smo morali nameniti temu, na kakšen način bomo poskrbeli za zaposlene. Poiskali smo najbolj primerne rešitve, da smo lahko obdržali delavce in ob tem zagotovili obstoj podjetja. Zdaj, ko so se ukrepi

Ob snemanju pogovora so še bile fizične prepreke na vseh prehodnih točkah v Porabju med Slovenijo in Madžarsko

na ta način lahko pridobili prav tisto generacijo, na kateri bomo morali graditi v prihodnje.«

Epidemija novega koronavirusa je povzročila tudi to, da se je velik del delavnic, ki potekajo v okviru čezmejnega projekta Ethos land preselil na svetovni splet. »Preko aplikacije Zoom je potekalo kar nekaj zanimivih delavnic, v katerih so sodelovali udeleženci iz različnih krajev. Skupaj so, seveda vsak pri sebi doma, pekli. Naučili so se, kako se dela velikonočni kolač, na zadnji

Univerzi v Ljubljani in na Visoki učiteljski šoli v Sombotelu, skupaj z nekaj starejšimi narodnostnimi aktivisti, ki so tudi v prejšnjem obdobju poskušali delovati za ohranitev Porabskih Slovencev, dokončno zapustili Demokratično zvezo Južnih Slovanov in ustanovili Zvezo Slovencev na Madžarskem. Pripravljamo že program in upamo, da bomo slavnostno prireditev ob naši 30-letnici lahko tudi izpeljali,« je zaključila Andrea Kovács.

Silva Eöry

PREKMURJE

Straj

Meseca majuša so tudi v Prekmurju pa začnili odpejtrati svoje dveri tisti, steri se s kulturo in turizmom spravljajo. Tau sta glij panogi, sterivi ta zavolo nauvo-ga koronavirusa meli ške dosta nevol, spoj turizem, vej pa tudi k nam, spoj v toplice, največ gostov pride iz drugih rosagov, menje pa je domanjih. Za grani-ce tudi ne vemo, kak dugo do ške več ali menje dozaprejte.

V muzejaj in galerijaj pravijo, ka so prve dni meli malo obiskoval-cov, samo tū in tan kakšoga. Tūdi v krčmaj in restavracijaj je menje gostov, kak jih je bilou pred epi-demijo. Brodim, ka je tau tak tūdi zavolo toga, ka je lūstvo straj. Isti-na tūdi gé, ka človek ne more biti tak sproščeni, če brodi samo na tau, ali si je dobro gordau masko na obraz in ške na tau, ka si ne pozabi razkužiti rauk. Te pa rajši ostane doma.

Preminauč konec kedna se je odprla tūdi največša prekmur-ska turistična atrakcija, tōren Vinarium, steroga je v štiri lejtaj in pau obiskalo 400 gezero lūdi. Brodim, ka ške en cajt nedo dose-gnoli dnevnoga rekorda (lani 1. majuša je gor na tōrni bilau 2.121 obiskovalcov), ali vseeno do si lid-ge bole vūpali iti nekam, gé so na lufti pa zatau nega tak velke ne-varnosti, ka bi se okužili. Tōren je vkūper s kavarno in malimi lesenemi rami, v sterih ponūjajo domanje lokalne kulinarične do-braute pa vino, odprejti vse dni v kedni, med 9.00 in 20.00.

Ške ena lendavska stvar se je v ton cajti pokazala za dobro. Tau pa je njihov hotel, steri se tūdi zove Vi-narium. Tū nejde za eno zidino, liki za več malih ramov, zidanic, stere so lani povezali v razpršeni hotel. Pravijo, ka je takša butična ponūdba tista, stera de zdaj, gda se človek bogi človeka, ške bole zanimiva za turiste, kak je bilau tau prva.

Silva Eöry

FUDE ZA LACIJA KORPIČA

Mogouče je ranč tak bilou, kak van pravin, leko mi je pa kaj od toga v pameti ovak ostalo. Vej znate, kak je tou z isti-nov – vsakše oči majo svojoga malara.

»Pšenica na pouli že zori, mamica moja v grobi spi. Oj prelūba mamica vi, zaka ste me zapūstili.« Oprvin san tou pesen čūu nikakoga popejvati. Na odri je stau velki pevski zbor, pred njin mladi dečko, san je popejvo pa na fude igro, tak občūteno pa lepou ... ka smo vsi nagnouk v tišini ostali, kak da bi kmici svejčo vgasno. Ništerni kak da bi bougve zakoj nagnouk v očaj pa v nou-si prelajeni gratali ...

Tou je velki svetek būu, zato ka na kūpi so bili pa nastoupali Slovenci, Hrvatje, Nemci, vsi z Železne županije.

Če se dobro zmislin - Horvátzsidány, Hrvatski Židan se je vesnica zvala. Leto pa 1975? Ali 1976? Ali kesnej? Ali malo bliže - Petrovo selo, Szentpéterfa? Nej važno. Nejsam gvūšen. Tisto pout san toga mladoga mužikaša oprvin vido. Pravli so, ka je tou Laci Korpič. Pevski zbor se je pa zvau Avgust Pavel ... na tri, štiri glase so popejvali takše pesmi, ka so se v Sloveniji skoro nej več čūle. Ban-di bači je zbori dirigejro, sto ga ne bi pomlo. Za zboron je pa slovenska folk-lorna skupina, lekar sakalovska, par plesov odplesala. Tou je bilou na pri-re-ditvi, stera se je zvala Narodnostni den, vej se nisterni gvūšno ške zmislite, kak ste vsakšo leto nastopali, nej? Edno leto v enon »narodnostnon« kraji, vesnici, drgouč pa nindrik indrik. Gda so gnouk na leto narodnostna društva vseh manjšin Železne županije vkūper prišla pa not pokazala, kak znajo popejvati pa plesati.

Večkrat me je pokojni Bogdan Pleša s sebov vzōu. Pa meni novinarskomi za-četniki kaj celou delati dau, naskrivo-ma, zato ka san na Televiziji Ljubljana v uredništvu za kulturne oddaje valon būu, nej za zunanjepolitične. Tak se te njemi nej trbelo mantrati, ge san pa najboukšoga učitelja mōu. Bogdan je tistoga časa, tou je že več kak štir-de-set lejt, televizijska pa radijska zvezda būu, kak zaj pravijo za slavne lidī. Za nas mlade je pomejno visiki zgled naj-boukšoga novinara »stare garde«.

No, parkrat san šou gledat te nastope, pa komaj te san se okorajžo, ka san svojin pregnjin na Televiziji v Ljubljani pravo, ka bi dobro bilou napraviti eno velko, dukšo oddajo samo od Slovincov na Madžarskon, v Porabji.

Ležej bilou povedati kak pa napraviti! Prošnje na vse mogoče urade trbe-lo pisati, na MTV v Pešto pa na nikša ministrstva smo ojdli pa v Sombotel na županijo ... lekar več kak cejlo leto minoulo, ka smo vse vogrske papere pa dovoljenja meli. Pa v Somboteli na županiji so pouleg toga povedali, ka ne smemo nastopajočin nika plačati, z jugoslovanskimi dinarami spoj nej, vej tou že uni na županiji zriktajo. S ten san šou k šefon na Televiziji Ljubljana.

»Vej pa če je tak, naj tak boude, samo ka ne bi kakša nevol gratala,« so pravli.

»Ka pa če bi njin bar kakše poštene fude pripelali? Za njuvo bando pa folkloro? Pa knige za senički kulturni dom?« san predlago šefon. Ka naj Laci dobre fude ma, njegve že komaj štimlejo. Pa ka de na televiziji lepou videti.

Prejk meje smo dosta televizijske škeri (opreme) pelali, kamero, reflektore, magnetofone, zvočnike, mikrofone v škatūlaj ... med njimi so fude tō bile. Pa knige. Vse lepou na paperi doj spisano bilou, pa ške tou - ka idemo snemat kulturno oddajo. Štemplni (pečati) na paperaj so od takši visiki uradov bili, ka je vogrski carinik samo nut v auto pogledno pa na papere, svoj štempl cuj djau - pa gotovo bilou.

Na pravice smo čakali kakšo vōro, vej nas je pa ene deset bilou, nešterni med nami so meli štemplne s cejlōga sveta, celou z Amerike - sumlivo, sumlivo ... Mi smo s toga čakanja nej nevolu meli, zato ka na meji būfe būu pa smo si tak pomali kaj naročali. Lublančaron se je najbole zanimivo vidlo, ka kafe v mali kupicaj davlejo, tak kak palinko. Te pa so si ništerni ednouk kafe prosili, po tiston pa palinko, večkrat, nej samo gnouk ...

Pravice so nan nazaj prnesli, tak, zdaj se leko pelamo naprej. Na Gorenji Se-nik. Najprve smo meli probe. Naj vsak-ši pokaže, ka najbole zna. Zbor je po-pejvo, Laci je igro pa popejvo, tūdi tisto

od pšenice na pouli, folklor plesala, štiri ljudske pevke so znale stare pesmi, šče zaj čūjen tisto od fajfce, stero je poj-biž pri lūbici pozabo ...

»Vūtro zranka pridemo nazaj, lepou se vsi oblečite kak za nastope,« je pravo režiser, Toni Tršar se je zvau, un je gla-ven būu, un de vse snemanje vodo.

»Ti, Laci, jutri nastopiš z novo harmo-niko, si me razumel?« njemi je Toni pravo.

Laci, se mi vidi, niti nej gvūšen būu, če dobro razmej, zakoj se ide. Odkec naj vzeme nouvo harmoniko?

»Laci, na nouve fude boudeš igro, mi smo je pripelali pa tū ti je njamo, Hoh-nerove so,« san njemi pomago. Tū pa tan je kaj trbelo raztolmačiti, spoj Lublančaron, dokeč so se nej navadili poslušati, kak se v Porabji lepou po slo-venski zgučavlemo. Pri Cifri na Seniki so si znali sprostiti celou kakši »mali freč«, še raj, san njin pravo, naj povejo špricer, vej njin ga radi natočijo, dobro merico ga dobijo. V seničkoj bauti njin pa pomore Vera Gašpar, ja, una, ka v zbori popejvle pa takši lejpi glas ma, gvūšno največ starih pesmi zna, prej prej dvestou, tak ka so jo šče z Ljublja-ne nej samo Julijan Strajnar z Narodo-pisnoga inštituta ojdli snemat.

Skor cejli keden je mino, ka smo posne-li vse, ka v Porabji miga, guči, popejvle, igra pa pleše.

Ne ven, kak dugo je Laci Korpič na tiste fude igro. Po istini povedano niti ne ven, zakoj je nagnouk nikše druge fude v rokaj mōu. Nej mi ovado, liki ta nikan mimo mene je čemerno gledō. De pa nikak drugi mi je bole poskrivoma pra-vo, ka nevol gratala, nikak je gor pri-šo, prej ka bi carina mogla biti plačana. Carina? Vej pa vse na paperaj bilou, niti carinik od nas nika nej proso, fude smo prinesli kak darilo za slovenske sku-pine v Porabji. Pa smo je tan njali. Vej smo dostakrat kaj vozili Slovencon v Italijo pa v Avstrijo ... ali pa slovenskin društvon po Evropi. Pa nikša nevol a toga nej bijla.

Bougvej, kak so fude končale. Vūpan, ka Lacijska nej kakša velka nevol dole-tejla. Vej so tiste fude stoukrat vse vō plačale, pa nej samo pesmi od pšenice na pouli pa pozablēna fajfca, bar za nas, ka smo snemali pa za tiste, ka so oddajo poglednoli. Vūpan, ka smo se s tejmī »prešvercanimi« fudami nej komi zamerili.

Peter Kuhar

Pred štiridesetimi leti je v vesolje stopil Madžar

V okviru skupnega vesoljskega programa socialističnih držav z nazivom »Interkosmos« se je v drugi polovici 70-ih let 20. stoletja ponudila priložnost, da bi na sovjetskih vesoljskih ladjah Sojuz v vsemirje odpotoval tudi po en predstavnik vseh držav vzhodnega bloka. Po načrtih naj bi bila Madžarska peta po vrsti, in sicer leta 1979, med kandidati za potovanje pa so začeli izbirati spomladi 1977 v zdravstveno-raziskovalnem zavodu za pilote v Kecskemétu. Za astronauta so se lahko prijavi lovski piloti, ki so jih temeljito prereševali in jih poslali na številna usposabljanja, od sedmih ustreznih prijaviteljev sta končno madžarska in sovjetska zdravniška komisija na skupni seji izbrali štiri.

Po nadaljnjih pregledih v Moskvi sta se z družinama v bližnji Državni center za urjenje kozmonavtov (ali kakor so ga radi omenjali, v »Zvezdno mesto«) lahko odpravila *Bertalan Farkas* in *Béla Magyari*. Sovjetske oblasti so se že leta 1978 odločile za Farkasa, ki bi ga po potrebi nadomeščal Magyari, oba pa sta bila izurjena skupaj s sovjetskimi kolegi.

Bertalan Farkas se je rodil leta 1949 v županiji Szabolcs, v mladih letih je želel postati nogometaš. Ko pa se je v bližnjem mestu Nyíregyházi pobliže spoznal s športnim letalstvom, se je odločil, da se izuči za pilota. Šolal se je doma in v Sovjetski zvezi, v oficirja so ga povišali leta 1972, od leta 1977 pa je na letališču v Pápi služboval kot lovski pilot prvega razreda.

Do njegovega potovanja v vesolje je prišlo šele leto dni po načrtovanem vzletu, kajti vesoljska ladja Sojuz-33 se zaradi tehnične okvare med sovjetsko-bolgarsko misijo ni mogla priključiti k vesoljski postaji Saljut-6. Moštvo slednje so morali na Zemljo pripeljati z vesoljsko ladjo Sojuz-34, ki je bila prvotno namenjena sovjetsko-madžarski misiji. Tako je prišlo do odločitve, da naslednja dvojica ne sme kreniti, dokler vzroki za okvaro niso razčiščeni.

Poveljnik *Valerij Kubasov* in kozmonavt-raziskovalec Bertalan Farkas sta na krovu Sojuz-36 iz Bajkonura vzletela 26. maja 1980 (torej skoraj natanko pred 40 leti) ob 21:20 po moskovskem času, tako so Madžari v vesolje stopili kot sedmi v vrsti narodov. Vesoljska ladja se je k postaji Saljut-6

priključila 27. maja, kjer sta prišla sprejela *Leonid Popov* in *Valerij Rjumin*. Enotedenski program mednarodne posadke je vseboval več medicinsko-bioloških, železnotehnoloških in drugih fizičnih poskusov oziroma opazovanj, ki so jih načrtovali madžarske raziskovalne institucije.

Opazovali so med drugim, kako v človeškem organizmu v breztežnosti nastaja beljakovina interferon. Z madžarskim merilcem za sevanje »Pille« so lahko že na krovu ugotovili obremenitev kozmonavtov s sevanjem, z napravo »Balaton« pa so preverjali spremembe njihovih umskih zmogljivi-

»Kot prvi videti Madžarsko iz vesolja, videti sončni vzhod in zahod ... In še ozvezdja kozmične noči, gorovja v Južni Ameriki, lepoto afriških puščav in rdeče peščene oblake nad Indijo ...« - to so najlepši spomini prvega madžarskega astronauta Bertalana Farkasa

vosti. Pripravili so tudi posnetke o različnih naravnih objektih in pojavih. Madžarski kozmonavt je s seboj prinesel doma pripravljene jedi v pločevinah z motivi iz okolice mesta Kalocse. Bertalan Farkas je kasneje priznal, da je bil s svojimi 68 kilogrami prelahk za astronauta, v skafander mu je bilo potrebno namestiti majhne uteži iz svinca, da bi dosegel predpisano težo. Nekega večera je v sklopu madžarskega televizijskega prenosa prebral pravljico za lahko noč iz vesolja, kamor je s seboj vzel tudi priljubljenega medvedka (Tévé Maci).

Sovjetsko-madžarski vesoljski tandem je na krovu Sojuz-35 v Kazahstanu pristal 3. junija 1980, med vračanjem sta bila astronauta izpostavljeni hudi

fizični obremenitvi. Bertalan Farkas je v kozmosu preživel 7 dni, 20 ur in 45 minut, po njegovih besedah je bilo videti Madžarsko iz vesolja neprecenljiv občutek.

Njegovi rojaki so za senzacionalno novico izvedeli dve uri kasneje, ob 22:15 po lokalnem času. Odzivi so bili viharji in ni prišlo le do uradnih, centralno nadzorovanih komentarjev. Ob posebnih številkah časnikov so državo preplavili brezplačni in plačljivi spominki, Madžarska narodna banka je izdala spominsko medaljo, Madžarska pošta pa znamko. Po Bertalanu Farkasu so poimenovali pionske čete in socialistične brigade, priljubljeni glasbeni skupini LGT in Neoton Família sta izdali skupno pesem z naslovom »Madžar v vesolju«. Astronavta so doma sprejeli s herojskimi častmi, prejel je »Leninov red« in priznanje »Heroj Sovjetske zveze«. Priznanje »Kozmonavt Ljudske republike Madžarske« pa so izročili tudi Béli Magyariju.

Spomin na veliki dogodek je sčasoma zbledel, sprememba sistema je odplavila celo že praznovanje desete obletnice. Bertalan Farkas je postal od leta 1986, po pridobitvi univerzitetne izobrazbe prometnega inženirja, sodelavec vesoljske raziskovalne skupine Madžarske akademije znanosti, od leta 1995 do upokojitve pa je kot brigadir skrbel za letalstvo v madžarski vojski. Sedaj je višji znanstveni svetovalec Medicinske fakultete Semmelweis, od same ustanovitve pa je član Mednarodne astronautske zveze. Do danes je ostal priljubljena osebnost, mnogi ga prepoznavajo na ulici in mu izražajo spoštovanje.

Ob njem je vesolje obiskala samo še ena oseba madžarskega rodu, in sicer *Charles Simonyi* iz Amerike, ki je bil v letih 2007 in 2009 peti oziroma sedmi »vesoljski turist« na krovu Mednarodne vesoljske postaje (ISS). Po uradnih pričakovanjih je realno, da bi Madžarska na MVP znova poslala astronauta v letih 2024-25.

Moramo še omeniti, da so - po prihodu *Neilla Armstronga* na Luno pred dobrim pol stoletjem - v vesolje poleteli tudi štirje ameriški astronauti slovenskega rodu. To so *Ronald Šega*, *Jerry Linenger*, *Sunita Williams* in *Randy Bresnik*.

-dm-

ŽELEZNA ŽUPANIJA

Več lüstva je v naravi

Sploj dosta vse lejpoga, vrejdno za pogledati mamó doma v rosagi, v Železni županiji pa v Porabji. Depa dotejgamaú je tak bilau, tau je bila moda, ka lüstvo je vó iz rosaga, vó iz županije pa iz Porabja šlau na izlete. Kak dosta lejpoga je v rosagi, v županiji, tak dosta vse lejpoga mamó doma v Porabji tó, ka dostakrat ranč v pamet ne vzememo.

Zavolo epidimije se je zdaj tau malo spremenilo, zato ka je prepovedano bilau, ka bi se vó iz vesi, vó iz varaša, sploj pa iz rosaga pelali. Leko povejmo, ka so nas nutrazaprli. Tau se je fejst v pamet vzelo že pri nas po vasaj tó. Domanjo lüstvo je odlo od edne do drúge vesi, edni z avtonami, drugi z biciklinami, depa bili so taši tó, steri so bejšali ali z biciklinom so se vozili. Zdaj so v pamet vzeli, ka dostavse mamó doma tó, ka je vrejdno za pogledat. Fejst dosta lüstva je odlo na Verico na razgledni stolp pa ranč tak na Tromejo na Gornjom Seniki tó. Bili so, steri so v Sakalovce šli pogledat svetlobni križ ali v drúge sosedne vesi, gde so si kaj poglednili. Nej bi dali valati, depa sploj dosta Porabcov bilau, steri so na tej mejstaj še sploj nej odli. Pa ranč tak sledkar, gda so že pistili v Železni županiji gibati, se je tó dostavse poglednilo, od ka so dotejga mau samo čüli, depa odli so še tam nikdar nej.

Zdaj tak vögleda, ka de tau leto samo malo lüstva šlau vó iz rosaga. Tau nej gvúšno, ka je lagvo. Vej pa doma dosta vse lejpoga mamó, ka smo dotejgamaú še nej vidli.

Karči Holec

OD SLOVENIJE...

Tretji protikoronski sveženj

Vlada je pripravila tretji protikoronarni sveženj po izbruhu epidemije koronavirusa. Potem ko se je prvi osredotočal na takojšnjo pomoč prebivalstvu in gospodarstvu ter drugi na likvidnost, tretji, ki je ocenjen na milijardo evrov, vzpostavlja izhodno strategijo po epidemiji, pri čemer je v ospredju podpora turizmu. Skupaj naj bi bili vsi trije svežnji težki prek šest milijard evrov.

Kot nosilni ukrep je v tretjem svežnju predlagana shema subvencioniranja skrajšanega delovnega časa. Na voljo bo delodajalcem, ki vsaj desetini zaposlenih ne bodo mogli zagotavljati 90 odstotkov dela. Država bo subvencionirala od pet do 20 ur tedensko, subvencije pa bodo fiksne in bodo znašale do 448 evrov. Subvencioniranje čakanja na delo bo medtem podaljšano le za gostinstvo in turizem, pa še to le do konca junija, prav to pa je izzvalo kritike z delodajalske in delojemalske strani, da gre za neutemeljeno razlikovanje med panogami.

Večjega odobravanja so deležni predvideni turistični boni, ki jih bodo prejeli vsi prebivalci Slovenije, mladoletni v višini 50 evrov, odrasli pa v višini 200 evrov. Do konca leta jih bo mogoče koristiti za plačilo nočitve oz. nočitve z zajtrkom v hotelih, počitniških domovih, kampih, na turističnih kmetijah ipd. V predlogu zakona je še več manj odmevnih rešitev, denimo dodatne finančne spodbude za podjetja v obliki povratnih in nepovratnih sredstev ter manj strogi pogoji pri državnih spodbudah za spodbujanje investicij. Prav tako so predvideni ukrepi finančnega inženiringa za financiranje na področju cestnih prevozov, za katerega bo država v letu 2020 namenila 10 milijonov evrov, SID banka pa 25 milijonov evrov, podaljšanje pogodb z izvajalci linijskih prevozov in finančna pomoč žičničarjem v višini do 12.200 evrov.

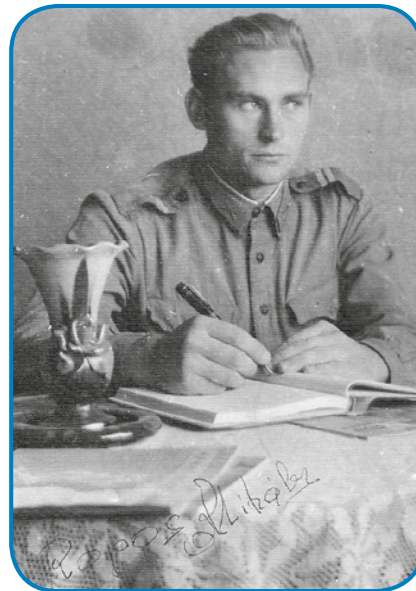
Življenje je potrpljenje (2)

Ka vidim, tisto škem znati

Stric Miška Ropoš, po domačim Vajnini, so v Ritkarovci tisti človek, steri se na vsefele delo razmejo. Oni so „ezermester“, se na djezerofele delo razmejo. Kak je leko prišo en pojbič brezi svoji starišov, brezi svojga doma tak daleč? Kak leko majo tašo dobro dušo naš dragi možak, Miška? Kak uni pravijo, njij je skauz življenja Devica Marija čuvala, uni v njej majo svojo vüpanje.

»Z Gorejnjoga Senika nas je štirinajset bilau eno leto, ka smo rutjivali. V Sombotel smo prišli, tam so nas raztalali. Nas sedem so v Szegeđ djali. Tam so nas začnili včiti, depa dja sam vogrski nej znau čedno, malo sam znau. Tistoga ipa so se začnile tašne šaule za delavce. Šteri so na štrejko delat šli, so tö mogli zgotoviti osem klasov. Vsikši večer v šaulo trbelo titi. Tri mejsce sam en klas doj djau. Ja, depa meni bi trbelo papir, potrdilo z domi, kelko klasov sam spuno. Té so na seničkoj šauli iz Slovenske vesi bili direktor. Dja, kumar so mi leko tri klase vküpspravli. Gledam papir, dja ka mo ge s tejm, vej pa tam samo sedmi pa ausmi klas leko spunim. Gledam, gledam tisti papir, ej ge sam pa numero tri prejknamalo na šest. Lagvi sam biu. Dobro, vzeli so mi. Gda sam dva klasa, sedmoga-ausmoga, spuno, so nas že tálali raznok. Namé so v Pešt poslali, tam sam ge mogo ojditi tadale v šaulo. Včili so me v nemškom, francuskom pa engliškom geziki, ka kak trbej pravice (potne liste) prejk pogledniti, če stoj prejk šké titi granice. Ge sam tau v trej mejsceaj spuno, zatok so me včili, ka so me nin na granico steli djasti. No, té gnauk rejsan skur ka bi djauko! Daubo sam za dva dni mrzlo djesti pa karto za cug, na stero gor bilau spisano Nyírbátor, tau je na drugom konci rosaga. Tam je biu center. Dobro, tam sam najprvim v küjnji delo vsefele, ka trbelo,

za en keden sam pá daubo djesti za den pa karto za cug v Záhony. Tau je pa bila granica. Tam na granici sam ge že tö delo, dvajsti nas je bilau. Ge sam daubo tam papire pa

V sodačiji 1955. leta v Záhonyi

fotoaparat na stojali. Pa té, gda cug nut prišo, s sterim so se lidgé pelali prejk granice,

Miška Ropoš na fašenki slovenski penzionistov 2018. leta, gé ga je ena od čaralic namazala z redečov farbov

tiste pravice trbelo nut nesti pa doj slikati. Fotoaparat je na stauli biu gor, pravico sam spodi vcuj djau pa sam vrkar potežo. Gda tisti film pun biu, tistoga so v Pešt odpelali. Pri sodačiji sam se navčo slikati. Me brigalo, kak se kejpi vöredijo. Gda sam domau prišo, sam že sam začno redti kejpe.

Tam sam se trno dobro čüto, eno leto pa pau sam biu tam, dokec sam dojristo. Lidgé so mi nosili kolonjsko vodau ali kölni, aj njim ga odavam. Tü pri sodačiji sam teuko penez vküp spravo, ka sam si en gvant küjpo pa en mašin, ka slika. Ge sam te več penez emo kak naš prejdjen. Njega so nej steli, ka un je pravo rusučko gučo pa té sam vsikdar ge mogo titi tolmačiti njim. Tak malo sam nji bole poslušo pa sam té že vse znau, ka pome ni. Pravim, čüdno dobro sam se čüto, trnok mi je dobro bilau pri sodakaj. Radi so me meli. Té sam pa spuno 1955. leta pa sam domau

prišo. Dapa doma nemam! Kak té? Biu sam pri brati od Töth popa materé. On je v bojni biu pa domau prišo, tak se je spozno z meov na farofi. Pa té, gda sam ge od sodakov domau prišo, tam pri njem sam se stavo večkrat. Uni so meli tašo malo ižo ejkstra, tam sam večkrat spau. Sledik pa, gde je moj dom biu pa grünt, so Raudašin Vilmos meli na skrbi, ka so me stara baba ta dali, dočas ka prej pojep gor ne zrasté. Depa uni so tö nej meli mesta, v klejti gor na ladi sam ležo, sam ge poste nej emo. Pri so

dakaj, tam sam emo postelo. Z mojo ženo Anov sam se pa tak spozno, ka so té dekle z Ritkarovec taprejk odle na Senik k meši, ge sam pa prejk odo v Ritkarovce, ka je rodbina večkrat kaj poslala z menov. Una se tö Ropoš pijsala, po domanjom pa Vajnina. Tak sam grato té ge Vajnini Mi-

ška Tisto zimau sam odo na Fertöd delat, tam sam igrice (trstika) žeo. Z Gorejnjoga Senika Devicin Vendi, un je s fronta prišo domau, z njim sam vküp delo, on že starejši biu, ge sam eške mladi biu, sam nej vse tak znau, depa un mi pomago ... Vsikši den sva 90-100 püšlov naredla pa tisto so preveč dobro plačali. Ge sam tam küpo na gostüvanje vino. Eške gnes mam škir, s kim sam žeo, skur kak kosi-ca, s kosé je bilau narejeno, tisto sva sama mogla naprajti. Na Fertörákosi sva se držala. Dobro je bilau, liki ka se je té zgodilo 1956. leta? Prej ka revolucija bau! A, ka tau naja briga, Vendi pravo. Večer domau prideva, pravijo, cugi so stanili. Ka va prej zdaj? Un je doma držino emo, mlajše, ženo. Njgva pamet nej mirna bila, podnek je pravo, pojva domau. Vküp sva se spakivala pa deva domau, pejški, če gnauk cugi nédeu. Do Sombotela sva prišla, po štrekaj sva šla, un je dobro znau, kak leko prideva domau. Tam na marofi sva malo počivala, ka tam je tö bilau od tec lüstvo. Pa té s Sombotela tadale. Liki tü se je té trbelo bojati, ka so nej pistili nut v Varaš (Monóšter), depa un je dobro znau, kak ji leko vöökrauziva. Dva dni nej vcejlak, pa sva domau prišla. No, potistom sam tö odo delat, depa té so že cugi vozili. Prišo je čas ženitve tö. Ge sam tak biu, kak dnevi déjo, tak človik zrejli grtúja ... Pa ka sam vido, kakoli, ka me nej brigalo, tisto bi meni tö trbelo znati. Včasik sam probo tau pa tisto narediti. Ge sam tak, gdékoli odim, ka vidim, tisto škem znati. «

Kak je pelala tadale življenjska paut Miškana Ropoša, do nam gnauk tü tapripovejdali.

(Kejp na 1. strani: Z Vajnino Anov sta se ženila 1956. leta.)
Klara Fodor
Kejpi: arhiv Miškana Ropoša

Za ka vse je dober bozonec?

Malo taši zdravilni rastlin ali zelišč geste, stere majo dober žma, fajn dišijo pa eške mlajši je tō radi majo.

Bozonec (bezeg) je nej akla-vi, gékoli zrasté, najbolje pri potokaj ali rekaj. Inda svejta

od té rastline. Čaj pomaga prauti pre(h)ladi, našeci (nahod), infekciji pa viskomi kolesterini (holesterol). Dapa lidi požené tō (mala pa velka potreba), zatok ga nūcajo pri razstrupljanju (méreg-

užami bozonca, gorazrej-žem 2-3 limone pa šajbe

čom sunci, ka v sejnci črne gratajo. Gda so fejst sūje gratale, že šumače-

jo, je dejte v glaž, ga dobro dojzapríte, tak zdržijo svojo aromo.

Naši stariške so iz maloga črnoga ploda marmelado ali sirup kūjali, mama je jabolčni lekvar pofarbala z njimi, oče je pa redečo vino bole črno napravo. Stariške so nam nej pistili, ka bi té sad sirauvoga geli, ka bi vōmetali ali pa na wc lejtali. Dapa gda

se skūja, te je več nej toksičen.

Zdaj je sezona, ka leko bere-mo zdravilne rastline. Že cve-tejo akacije, nej dugo do lipe cvele, kamül, levendula ... Be-

rite krplive, reg-rat (pitypang), čemaž (medvehagyma) itd.

Lüstvo je že vsebole gorpriš-lo, ka vrastvo (zdravila) dosta stranski učinkov (mellékhatás) ma. Za preventivo bola radi nūcajo zdravilne rastline, najbolje tiste, stere so sami pobrali. Vredno je brati pa nūcati, tak duplansko činimo za naše zdravje, po

enom tali tavō demo v nara-vo, smo na friškom lufti pa se dosta gibamo, po drugom tali so pa gesti pa piti iz zdravilni rastlin dobri za preventivo, ka ne gratamo betežni.

Margit Čuk

Rauže bozonca lepau dišijo pa dober žma tō majo

Plod bozonca je djagodast

je pri vsakšoj paverskoj iži biu eden grm ali drejvo bozonca. Lüstvo je gnauksvejta tō znalo, ka iz rauž te rastline leko kūja čaj (tea), naredi sirup ali peče fanke. Iz maloga

telenités) tejla tō. Imunski sistem tō krepšoga napravi. Dapa morate paziti, ena kura, gda čaj pigete, leko drži samo 10 dni, potistim morate 30-dnevno pauzo meti, kak je

tau pri vsej zdravilni čajaj. Zelene listke te rastline so nūcali prauti otejki ali če je koga kakšen keber ali sumič ščipno, ka bi ga nej tak fejst srbelo.

Bozonec zdaj najbolje cveté, vredno je brati za friško gorponūcanje ali ga posišiti. Brati ga je optimalno zazranka, gda že sunce gorpride, te majo rauže največ cvetnoga

dejem na rauže. Vōrazhla-jeno sladko vodau gorvle-jem, vcuj dam malo vinske kisline (borkósav). Od 2 do 3 dni pistim, naj počiva, gnauk-gnauk zmejšam.

se skūja, te je več nej toksičen.

Zdaj je sezona, ka leko bere-mo zdravilne rastline. Že cve-tejo akacije, nej dugo do lipe cvele, kamül, levendula ... Be-

rite krplive, reg-rat (pitypang), čemaž (medvehagyma) itd.

Lüstvo je že vsebole gorpriš-lo, ka vrastvo (zdravila) dosta stranski učinkov (mellékhatás) ma. Za preventivo bola radi nūcajo zdravilne rastline, najbolje tiste, stere so sami pobrali. Vredno je brati pa nūcati, tak duplansko činimo za naše zdravje, po

enom tali tavō demo v nara-vo, smo na friškom lufti pa se dosta gibamo, po drugom tali so pa gesti pa piti iz zdravilni rastlin dobri za preventivo, ka ne gratamo betežni.

Iz rauž se napravi dober sok ali sirup

Gnauksvejta so pri vsakšoj iži meli grm ali drejvo bozonca; kejp je biu napravljen na Verici

črnoga ploda leko marmeladō kūja ali palinko žge, dapa leko pofarba vino ali gvant tō. Iz lesa so redli motikine štije tō, zatok ka je trno léki lejs. Pojbičke so si iz mladi vejek napravili žveglau (piščalko), gda so krave pasli. V ljudskom zdravilstvi (népi gyógyászat) se dostavse nūca

praja pa vitaminov v sebi. Pri poštijaj, fabrikaj ga ne berite pa pazite, naj rauže nej bi bile višive ali na nji nej bi bilau buj. Iz rauž je najležejše sok napraviti. Ge ga tak redim: Štiri litra vodé pa eno kilo cukra dam gorzavrejtí. Vzemem 5-literski glaž (kozarec) pa ga napunim z ra-

Potem ga precedim pa ga že leko pigémo!

Tak mislim, ka dosta lidi peče fanke iz bozonca (bodzafánk), leko je gejmo s cimetovim cukrom, marmeladov, dapa trno dobre so z vanilijevim sladoledom tō.

Kak leko rauže tadejemo?

Rauže trbej posišiti na vrau-

... DO MADŽARSKE

Vložili so predlog za preklic interventnega zakona

Vlada je prejšnji torek vložila v parlament predlog za ukinitve v tujini zelo kritiziranega interventnega zakona. »Madžarska je uspešno nastopila na mednarodnem prizorišču in tudi uspešno končala prvo fazo obrambe. To se je zgodilo zahvaljujoč posebnemu prav-nemu redu, ki je vladi omogočil hitro in učinkovito delovanje proti pandemiji,« je zapisala madžarska pravosodna ministrica Judit Varga v svojem komentarju na facebooku.

Parlament je premierju Viktorju Orbánu 30. marca s sprejetjem zakonodaje o izrednih razmerah podelil posebna pooblastila, da lahko v državi vlada z odloki za nedoločen čas oz. dokler vlada ne odpravi izrednih razmer.

S predloženim zakonom naj bi 20. junija odpravili izredne razmere, ki so jih uvedli 11. marca.

Opozicija se bo obrnila na Ustavno sodišče

Opozicija je prejšnjo sredo zbrala zadosti podpisov, da se lahko obrne na Ustavno sodišče zaradi vladnega ukrepa o posebnih gospodarskih conah. Odlok namreč omogoča, da se določene industrijske cone obravnava-jo kot posebne gospodarske cone, zato se odvzamejo od občin in predajo županijam. To se je že zgodilo mestni občini Göd, ki je na tak način zgubila tovarno Samsung in z njo vred precej prihodkov.

Opozicijska poslanka Bernadett Szél trdi, da je vlada izkoristila posebni pravni red, ki je bil uveden zaradi izrednih razmer v času pandemije, se sklicevala na blažitev gospodarskih posledic le-te. Z ustanovitvijo posebne gospodarske cone je občini povzročila gmotno škodo (davki) in jo razlástila zemljišča. Po mnenju poslanke ni podlage za to dejanje vlade, saj posebna gospodarska cona ni pomagala odpraviti ne zdravstvenih ne gospodarskih posledic epidemije.

Opozicija meni, da je omenjeni ukrep sredstvo v roki vlade, da kaznuje mesta, ki imajo vodstvo v rokah opozicije, saj se omenjena podjetja predajo županijam, v skupščinah le-teh pa imajo večino vladne stranke.

Zokni je falejši

Čafardin Ani, po možej Makoš, že dolgo lejt sama žive v Varaši, zato ka moža je že davnik pokopala. Te, gda so še mlajši mali bili. Zdaj je pa sploy sama, ka od tistoga mau, ka nas te virus mantra, sta njene dve hčeri, stere v Budimpešti živeta, tō nej mogle domau pridti, ka bi go poglednile. Depa nega tašoga dneva, ka bi go nej zvale po telefoni pa pitale, kak je. Zdaj konec kedna se, hvala Baugi, znauva leko srečajo, domau pridejo, ka so Ani že tak fejst čakali. Dočas ka so sami, aj čas bola dé, sem je proso, aj mi poiščejo par stari kejpov.

- Ani, najstarejši kejp, stere ste na sto djali, so tisti, gde so vaš oča sodak. Dja sem nje dobro pozno, najbola zato, ka so dobro znali dreyve cepiti, zavolo tau-ga so pri nas tō večkrat odli.

»Moj oča je v cejlj krajini odo dreyvge cepit, večkrat še v Varaš prejšo, če so ga zaprosili. On se je k tauma dobro razmo zato, ka je gnauksvejta v bolgarskoj vrtnarstvi (bolgárkertész) delo. Prvin

meli pa so ga nam krajvzeli, najtjōjpo. Tam pri nas kauli rama je vsakšefela sad bejo, od črešenj do marulic, breskvi, grauzdja,

Ani zdaj sama živé v Varaši

grušk vse, pri nas je s tauga vse puno bilau. Dobro je bilau tam živeti, sploy lejpo pa mirno mesto je bilau.

- Več taši stari kejpov je, gde so oča v sodačkom gvanti, gda so oni rutjivali za sodaka?

»On se je 1916. leta naraudo, če

nej samo mraz je mantrau, li-tji glad tō. Vō s snega so kopali kromče pa tiste so djeli, ovak bi od gladi mrlí.

- Od bojne so nej pripovejdali?

»Dosta je pripovejdo od tauga, kak so se strejlali, kak so njim prsti, noge zmrznile. Tapravo tau tō, ka njegvoga padaša so tam pri njemi tastrlili, pa on ga je pokopo. Je eden taši kejp, gde moj oča pri tistom grobi stoji, če dobro nazaj mislim, te človek je iz Slovenske vesi bijo. Moj ati je vsakši 4. junij k meša ūšo, zato ka te den je velka bitka bila tam pri Donu, pa te on se Baugi s tejn zahvali, ka je živ austó.

- Gda so se ženili oča?

»Leta 1944, maja, zato ka te so splazerani (ranjeni) bili pa te zavolo tauga dva ali tri mesece so doma bili, pa tak so se te oženili. Potejm je te še nazaj išo, samo že nej na front samo sé na Vogrsko. Od gostūvanja je eden kejp, oča pa mati nin v škednji pred vrata-mi stojita pa tam sta dolavzeta. Kak so pripovejdali, nejso na vel-tje pozvali lüstvo, depa itak je dosta bilau, zato ka oča sedem, pri materi pa šest bratov pa sester bilau. Na ednom starom kejpí so moja sestra pa stariške dolavzeti, depa dja nej, samo ne vej, zaka, nikak sem dolazaostala.

- Mate eden taši kejp, ka oča, gda so mlatili, eden velki žakeu majo na pleči, kak so tau ladali, vejpa te so že nej mladi bili?

»On je v cejlom življenji dosta delo, brezi dela je nikdar nej mogo ostati, vejn zato je tak pri mauči bejo.

- Na slejdnjom kejpí je prvo prečiččavanje, na srejdí gospaud Markovič, kauli nji pa en šereg mlajšov.

»Tau je mojo prečiččavanje v ševanovskoj cerkvi, tistoga reda je še dosta mlajšov bilau. Ranč tak na firmi tō, od tauga mam eden kejp, dja pa Mlinarin Magdi sva dolazete, zato ka ona je bejla moja firmanska botra.

- Mate eden kejp, gda ste že starijši pa v šaulini dveraj stojíte, ka je te bilau?

»Te smo meli štirideseto obletnico, ka smo zgotauvili v šauli, na srejdí Krajczar školnik, on je bejo naš razredničar. Ka smo na tjejpí, tau smo vsi z vesi pa z sausedne vesi, te je še zavole mlajšov bilau, nej trbelo, ka bi z Varaša

vōodli kak zdaj. Dja sem rada v šaulo odla, istina včiti sem se nikdar nej stejla, depa zato sem nikak vsigdar vse prejkspravla.

- Na tau kejpí se že vi ženite.

prišli se doladjamat k Tanaina. Gda smo nazaj prišli, te smo v cirtjav šli, gde so nas Markovič gospaud zdali, te malo v krčmau smo šli do paunauči, potejm pa

V taši bunkeraj so živeli v Don-kanyari

Z birmansko botro

domau pa drūgi den do štrte smo plesali. Terplan Pišti je v zoknini pleso vanej na dvauri, Rejza ma tak prajla:

„Vejpa Pišti, zokninge ti ōjdi gratajo!“ „Mati, pravi Pišti, vejpa zokninge so dōjn falejši kak cipalge!“ Tau nikdar ne pozabim.

- Mlajši!

»Dvej hčeri mam, obadvej sta v Budimpešti, depa družino še nejmeta. Zdaj sem cejlak sama, zato ka zavolo virusa so še ranč domau nej mogle pridti, depa zato vsigdar telefoni-rata, ka je z menov. Če de

vse vredi, konec tjedna obadvej domau prideta, zato ka zdaj se že Peštrge tō leko pelajo kamakoli.

Gda so ausmi klas končali

Anini oče pri padašovem grobi v Rusičkom

Zdavanjski kejp starišov

je v tau našoj krajini dela nej bilau, tak je na Alföld prišo v tau vrtnarstvo delat. Ranč tak se je od sauseda, od dejdaka Šporanoga Djušaka, tō dosta vse navčo, tak je te vse znau od dreyvdja.

- V lejpom mesti ste živeli doma v Ševanovci.

»Ram smo že odali, en Peštar ga je dolatjōjpo, steri v Avstriji dela, lopau ga je vred vzejo. Gda smo mi tam živeli, smo nej meli nej vodau pa nej elektriko, on je zdaj tau vse dau nutrapotegniti. Še tisti stari sadovnjak, ka smo ga

dobro vej, tak dvajsti lejt star je mogo biti. Je eden taši tjejp, gde je dolavzet kak regrut, lejpe pantlike pa rauže so tašoga reda nanje povlesli, gnesden že tašo tak nega, že ranč za sodaka nej trbej titi. Sledkar so njega na front odpelali, v Don kanyar, ta, gde je tak dosta lüstva marlau. Na ednom tjejpí se vidi eden šator, tau je tam bilau. V tau šatori so spali sodacke. Te je še nej bilau mrzlo, gda so te tjejp redli, sledkar se je vrag skazo, gda je snejg dolaspadno. Kak je pripovejdo,

je bilau, vrkar pri Lošini smo ga meli. Najprvin smo se v tanača (na občini) zdali, te smo v Varaš

(Kejp na 1. strani: Njene hčeri živita v Budimpešti.)

Karči Holec

MLAJŠA

Gda se je napautila od snejinoga rama, se je zdavajnska procesija vlekla do mlina. Zatok je tak duga bila, ka sta se ženila mladiča z dvej erični, bogati familij: pokojnoga Csillom Jánosa sin Józsi z Bodoka ino Major Jánosa či Anna s Kartala. Samo gostüvanjčarge so sejdli na devet kaulaj, na deseti pa Gilagóna banda. Na slejdnji kaulaj so pelali lado s tulipanami ino postelo. Na prvom kočiji je sejdla sneja z bejlim vencom, pauleg nje je geздо mladoženec na konji z bejlim flekom na glavej.

Depa gda so prišli na kameno mejau Bodoka, se je Csillom Józsi na konj potekno: če rejsan je nej biu slejpi, pa eške lampaš je tō na čeli emo. Depa tak se je potekno, ka je eške sam gezdec doj v snejg spadno, vej je pa zaman emo cüggle kauli rauk zosükane, če se je sedlo dojpočujnsi.

Spadno je; pažlavi konj pa ma je eške na rejkli tō staupe: komaj se je kumas podau, ino moremo pripoznati ... tak se je vdaro na zmrznjeni grūdaj, ka je začno nemili djaukati.

Mala sneja ga je samo gledala, gledala en cajt, de se je pa vsakši smedjau ino zaman je probala svoje čobe na smej potegniti, gi je tak do doja šlau ... ka je una tō začnla djaukati.

Józsi se je več nej pokisiu na konja gorsesti; želo si je v kočij k svojoj sneji. Konja so k kaulam privezali. Tisti pa je eške bole gizdavo zdigavo svojo glavau, zmejs pa sta mlajša tam znautra žalostno djaukala, njija djoj se je pomalek v tūjo, lečavo lipanje obrno.

Žena Homokos Pála, stara Filcsikova, ino Kapor István s Felsővéga - té slejdnji je biu bole klajfasti od bab - so se špotljivo hrzali.

Teva dva sta rejsan oženjeniva? O, kak sta se leko zdala dva takšiva škenca! Edna bi eške bábo nūcala, drugi pa papérnatnoga šarkanja, nej pa ženo ... Ali če ga želejo skrbniki oženiti, aj ma žiščejo edno takšo snejo, štero je že pamet najšla. Tam je, na priliko, včasik pri sausedaj vekša Périna dekla ... s tistov nekak dobro zopodi.

Vej je pa sneja lejpa, rejsan je lejpa kak tenka majorana; mali legén je tō visiki, tenki kak rožmarin, gnauk kisnej bi vküper pasivala, depa zdaj - Gospodni Baug! - ka s toga baude, če po gostüvanji Majorna mati pa skrbnik Seregély domau odideda, mladiča pa ostaneta samiva na veukoj Csillom gazdiji?

Vej pa, tau je gratalo, ka sta se cejli den küšüvala, gda pa so glasni gostüvanjčarge pomalek taskvapili, je ram grato eške bole živi od njija smeja pa loskanja z dverami.

Kauli cajta za güžino jima je na pamet prišlo, ka sta eške ranč obed nej geja.

»Anuška! ... No, vej pa ne leti! Neškem tvoji küšov ... Ali vejš, ka sem gnes eške nej djo?«

»Rejsan,« je pravla začüdeno, »ge tō nej, Józsi, ge sem tō nej geja.«

»Ali znaš ti küjati?« je skrbelo moža.

Mala Anna je začnla brodit; svojo bejlo čelo je nagrbala, kak se ednoj ženej šika, ino svojo pravo rokau na kučet djala, kak se ednoj vertinji šika.

»Kaj bi pa nej znala!« je pomalek valas dala, ino z gorečov glavauv vō v künjo odletejla.

Za pau vōre je bila župa na stoli. Józsi je primlo žlico, de je pa po prvom požérki blejdi grato ino gorskočo.

»Čemér si mi dala!« je sikno prestrašeno.

»O, ge nesrečna! Vej pa nika ne vej. Jaj, zakoj si me vzeu!«

V veukom straji sta bila badva maliva, gda je vrnau nutstapila dovica Tél Gábora ino, gda je kauštala gesti, včasik gorprišla, ka je tau nej čemér, liki ka je sneja mesto prave soli galun (timsó) vō z omara vzela ino sirauta s tistim osaulila kiselo župo.

Glas je včasik vōprišo, za špot so brž zvōdali v vesi, s toga pa je tau gratalo, ka so mogli staro Télovo gorvzeti za küjarco: za štirideset forintov, dvanajset mejterov platna ino za en par čizme na svejčnico.

Tau bi se splačalo tō, vej je pa znala dati žma gestini, poznalo se je, ka je v deklinski lejtaj za čestilivoga gospauda ešpereša küjala - samo če bi nej tak hüdobna pa cvidrava bila. Komaj se je malo segrejla v rami, je že včasik prava gazdarica gratala, napelala je nespametniva mladiča.

Bodjala sta se od nje kak od ognja. Una je začnla vse klajfe, bojne. Una je nosila glas v vesnico, kelko pa je odnesla, telko je nazaj prinesla tō. De je pa vsikši njeni glas eden oster trn biu, ali če nej, te ga je una tak vrlo dojšpičila, ka je začnlo krvaveti, kama je piknila.

Mlajša sta en cajt trpela ino na skrūma nut v ram pa vō z rama ojdla, nej ka bi se mogla ž njauv pogučavati, končno pa je lagvo ponašanje stare Télove njija nedužni srci do kraja napunilo z britkostjov.

»Samo če bi moja dobra mati tū bili!« je dostakrat zdihavala Anna.

»Ka bi pa te bilau?«

»Vkraj bi go poslali. Moja mati so donk trnok veuka gospa, Józsi ...«

»Ej, zaka nama je tau do tega mau nej na pamet prišlo! Lekar je že kesnau, depa eške nej zaman. Pokisiš se tau včiniti?«

»Ge? Brodiš, ka ge?« je bogeče šlebala Anna.

»Vrnau ti. Tau je žensko delo.«

»Žensko? Te pa dobro. Zranje go tapošlem.«

Kaj bi go poslala. Eške üše, stara Télova je na pamet vzela, ka nika štanderata, pa je eške bole mrnjavila: človek, mara sta nej mogla na méri biti od nje. Svojoga gazdo je frnanca zvala, svojoj maloj gazdarici je prtala, ka go namlati.

»Donk si go nej tazagnala! ...« gi je Józsi v auči meto. »Vidiš ... vidiš! ...«

Anuška je začnla djaukati, potisnila glavau v Józsi šinjek ino z zaprejtimi očami na mili šuktivala:

»Ne prosi tau od méne, Józsi! Ne pokisim se ... ne morem. Ti si moški ...«

»Vej gi pa ge pokažem!« je gizdavo skričo Józsi. De je pa tau tō samo pri rečaj ostalo. Odlašo je z gnes na zranje tačas, ka ma je gnauk samo Anne mati pá na pamet prišla.

»Idi po nji, mala moja ... vej že uni tapošlejo tau lapico.«

»Ka pa brodiš? Paut en den trpi, v takšom graubom mrazi.«

»Nikša baja ti nede, tak te pokrijem. Zranje ta že nazaj doma.«

»Dobro, aj bau, depa zvonce gor na konje obesiva.«

»Gvüšno, ka nej. Neškem, ka se mi zvonce ponūcajo.«

»Ge pa nédem brezi zvoncov,« je bila čemerna Anna, »te aj raj ostane stara Télova; vej je pa dobra ženska ... vala Baugi, ka je tū.«

Ka pa je takšoga ipa čemér, če nej drauven oblak? Ranč dež je z njega nej grato, tak naglo je premeno. Anna se je odpelala po svojo mater, ino drugi den, kak je bilau povōdano, so prauti večeri pricingale sani na Csillom gazdijo.

Oprvim je mlada žena dojškočila ino odletejla nut k možej:

»Jaj, pripelo sem mater! ... Zbejživa daleč. Paščiva se v gračenek, vej pa včasik začnejo!«

Rejsan je začnla. Komaj je dojlíčila svojo kusto bundo, je že s kočüja kričala:

»Ej, hoj! Gde je tista peršona? Aj samo vidim tisto jalno kačo! Tak včasik gi pokažem paut od tēc! Hej, Télova, stara Télova! Samo vōpojte!«

Mlajša sta se vküptisnila v gračenki za ednim slantnim ribezovim grmom; njija obraza sta se teknila eden drugoga, depa sta nej zavolo mraza redečiva bila, liki od straja, nemérnosti. Sapa jima je stanila, njija srci sta glasno klepali.

»Čüješ? Joj, ali čüješ?« je šuktivala Anna. »Baug moj, Baug moj, aj se samo srečno konča té strašen dén!«

novelo »A gyerekek« (1882)
na domanjó rejč obrno: -dm-
ilustracija: -mkm-

Z EDNE REVOLUCIJE V DRÜGO REVOLUCIJO

Če rejsan je biu po smrti staroga *Franca Jožefa* na srejni prve svetovne bojne nauvi cesar ino krau *Karol IV.* bole oprejeti za reforme, so se v avstro-ogrskej monarhiji nej zgodile veuke politične spremembe. Prauti konci morije, oktobra 1918, so začnili »narod-

Romanarge v Gyulafehérvári vözglasili, ka svojo krajino prikapčijo Romanarskoma kraljestvi, bodaučo grajnco med Slovaki ino Madžari pa so potegnili dosta nižije od prave etnične mejé. Srbi so prausno samo deklarerali priključitev djužni vogrski županij, samo

eden nekdešnji rob z Rusoške *Béla Kun*. Vlada je več radikalni organizacij dozapovödala, njine voditele pa zaprla v vauzo.

Zmejs se je (zdaj že) predsednik republike Mihály Károlyi odlaučo, ka nazajzbije Čehe ino Romanare, najbolje zatok, ka so od mirovne konference v Pariži vsikdar vekše pa vekše krajine dobivali. Računo je na sovjetsko-rusoško pomauč, zatok je želo imenüvati čisto socialnodemokratsko vlado - uni pa so se raj pogljaljali s komunistarimi. 21. marcüša 1919 so na peštarski zidinaj že visale redeče zastale, rosag je prejkvzeu »proletariat«.

Nauva vlast je želejla nagle pa globke spremembe v rosagi, gospodarstvi, družbi ino kulturi. Istinski prejdjen »Revolucionarnoga tanača« (vlade) je austro Béla Kun, šteri se je ovak spravlo z vinešnjov politikov ino biu direktno povezan z *Leninom*. Med »ljudskimi komisarji« (ministri) je bilau več kak polonje z židauvski familij, štere so zavolo toga po leti 1919 eške bole odürdjavali.

Žitek v rosagi so pelali delavski, sodački ino paverski tanači (»sovjeti«) na vsej nivonaj. V etaj tanačaj je bilau največ delavcov ino srmački pavrov, depa zvün nji so cujbili eške mali majstri, mali pavri ino vönavčeni lidgé ranč tak. Birovije so tö »revolucionarne« gratale, mesto policajov ino šandarov so na red skrb meli člani »Redeče štraže«. Veuko mauč so meli »Leninovi podje« v svoji lederni manglinaj pa šapkaj, šteri so se leko gda koli pa gde koli pokazali. Revolucionarni tanač je biu cejlak prauti privatnomi imanj. Rosag je prejkvzeu vse fabrike z več kak 20 delavci, depa »socializerali« so banke ino privatne rame tö - v stanovanja z več izami so nutspakivali proletarske držine. Vse zemlé nad 75 plügi so vkrajvzeli, de so je pa - na žalost pavrov - nej raztalali, liki z nji napravili

zadrüge (szövetkezetek).

Šaulstvo so ranč tak cejlak ovaško napravili. Rosag je prejkvzeu vse inštitucije, vpe-lali so osemlejtno osnovno šaulo. Dijacke so več nej molili dvakrat na den, s sten so dojpobrali križe, na dosta mejstaj so dozapovödali vöronavuk. Vrazmo so spistili rede baratov ino apatic tö.

Stara politična elita se je zbe-rala v Beči, gde so pod pelanjom *Istvána Bethlena* stvaurili Antiboljševistični komite (ABC), ka bi zrühili Republiko

Po en par dnevaj premišlavanja je mirovna konferenca romanarskoj sodačiji dopistila, ka nutvdari na Vogrsko. Tistoga ipa je Republika sovjetoj samo 40 gezero sodakov mejla, zatok so Romanarge do reke Tisze prišli. Za en par dni so češki čapati tö dosta varašov prejkvzeli, od djuga so prihajali Srbi s Francuzami.

»Redeča armija« je pozvala delavce v bojno, v par kednaj je nutrukivalo blüzi 200 gezero sodakov. Oprvin se je sodačija prauti söveri napautila, ka bi

Vogrski sodačke, gda so se povrnavili s fronte, so s svoji šapk vtrgnili znamenje avstro-ogrske sodačije ino na njegvo mesto djali gesensko raužo (nebino)

ni tanači« terdjati pravico do samoodločbe (önrendelkezés) narodov Monarhije, na stran Čehov, Slovakov, djužni Slavov ino drügi menjši lüstev se je postavlo merkanarski predsednik *Wilson* tö.

Med 28. ino 30. oktobrom je prišlo v Budimpešti ino po vekši varašaj Vogrske do demonstracij pa štrajkov. Sodačke so na svoje šapke gesensko rauže pa kokardo dejvali, krau Karol je za ministrskoga predsednika imenüvo *Mihály Károlyina*. Pelanje rosaga je njegvi »Narodni tanač« prejkvzeu praktično brezi prelejvanja krvi.

Károlyi je sto napraviti edno neodvisno ino demokratično republiko, v šteroj bi menjši narodi gnake pravice meli kak Madžari. Njegva vlada je oprvim podpisala edno sodačko konvencijo, po šteroj je mogla Vogrska vösprazniti veuke krajine na Erdeljskom, v Banati ino Bački. V par dnevaj je romanarska ino srbska sodačija prejkvzela té zemlé do demarkacijski linij, na söveri pa so nutvdarile češke legije.

1. decembra 1918 so erdeljski

Nemci ino Rusini so ostali lojalni Vogrski. Madžarsko lüstvo v rosagi je žmetno dalo valati, ka se godi, Károlyina vlada pa se je nej pokisila s sodačijov prauti postavlati.

Že novembra 1918 je krau Karol dojpravo, po tistom so vözglasili »ljudsko republiko« - tak je bilau konec skoro štirstaulejtne povezanosti s Habsburgami. V rosagi so volilno pravico (választójog) dobili moški nad 21 ino ženske nad 24 lejt (če so znali šteti), tau je 50 procentov cejlaga lüstva. Vpelali so pomauč lidam brezi službe, mlajšam pod 14 lejtami dozapovödali delati, zdignili plače, starim sodakom pa dali malo penez. Tau vse pa se je komaj čütulo, vej so pa bili v gospodarstvi žmetni cajti: brezi službe je ostalo več stau gezero lüdi, brezi gesti, gvanta ino doma pa več deset gezero. Prauti vladi se je postavlalo vsikdar več lüstva. S »prave« strani so ništerni terdjali diktaturo, štera bi branila zgodovinske grajnec, na »lejvoj« strani pa so novembra 1918 stvaurili Partijo komunistarov na Vogrskom, štero je pelo

Propagandni plakat, s šterim so leta 1919 zvali v Redečo armijo, ka bi branili Vogrsko republiko sovjetoj

sovjetoj (Tanácsköztársaság). Za en malo so v Szegedi napravili edno prautirevolucionarno vlado, štere sodački minister je grato mornariški prejdjen *Miklós Horthy*.

Sploj so prauti navvomi redi bili tisti varašanci tö, od šteri so imanje vkrajvzeli. Mali majstri ino bautoške so stali na bejdvej stranaj, ranč tak kak vönavčeni lidgé. Tisti pavri, od šteri so zemlau vkrajvzeli, so bili krvavi neprijatelji sistema, srmački pavri pa so se radüvali spremembam. Drüžbeni fundament Republike sovjetoj so bili delavci po fabrikaj, zatok je razmeno, ka je bila revolucija vsikdar najbolje prilüb-lena v Budimpešti, po veuki varašaj ino v rudarski krajina (bányászvidékek).

Od vogrske komunistarske revolucije so se prestrašili v kau-liški rosagaj, depa v Pariži tö, vej so se pa bodjali, ka »redeči düh« vö zmed Karpatoj pride.

laučila češke pa romanarske čapate ino se - če se priška - srečala s sovjetsko-rusoškov armijov. V komaj trej kednaj si je pridobila sploj veuke teritorije.

Mirovna konferenca je brž valas dala: dolaučila je dokončne vogrske grajnec prauti Českoslovaški ino Romanarski. Obečala je, ka če se Redeča armija nazajpotegne s sövera, Vogrska nazajdobi krajino Tiszántúl. Voditeli Republike sovjetoj so vzeli té diktat, depa gda so se Romanarge nej nazajpotegnili, so prejkšli v ofenzivo.

Romarnarska sodačija pa je mejla večkratno mauč, tak je pri Szolnoki prejkstaupila Tiszo ino že maršérala prauti Budimpešti. Revolucionarni tanač je 1. augustuša, po 133 dnevaj, dojpravo, njegvi člani pa so prestrašeni zbejžali v Beč.

-dm-

SPORED SLOVENSkih TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV

OD 5. MAJA
DO 11. JUNIJA

PETEK, 05.06.2020, I. spored TVS

6.20 Kultura, Odmevi, 7.00 Dobro jutro, Poročila, 9.05 Otroški program: Op! 10.00 Poročila, 10.15 Zelena energija gozda, dokumentarna oddaja, 11.10 TV-izložba, 11.25 Kuharija na kubik: Sladica s kranjsko klobaso, kuharska oddaja, 12.00 Veliki slikarji na malem zaslonu: Van Gogh - nov pogled, britanska dokumentarna serija, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.30 TV-izložba, 13.50 Divjina v srcu (VII.), britanska nadaljevanka, 14.40 Razkriti Julij Cezar, britanska dokumentarna oddaja, 15.50 Osvežilna fronta: Droge, oddaja za mladostnike, 16.20 Fina gospa (IV.), angleška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.30 Circom Regional: Pričevalke - štiri sestre, koprodukcijska dokumentarna oddaja, 17.55 Infodrom, 18.10 Risanka, 18.15 Pujsa Pepa: Omara za igrače, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 18.57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Koncert ansambla Smeh 2017, 21.25 Na lepše, 22.00 Odmevi, Kultura, Šport, Vreme, 22.50 Kinoteka: Salvador, britanski film, 1.00 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.25 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 2.20 Napovedujemo

PETEK, 05.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 9.30 Videotrak, 10.00 Dobro jutro, 11.30 Mestne promenade: Škofja Loka, dokumentarna oddaja, 12.15 O živalih in ljudeh, izobraževalno-svetovalna oddaja, 12.40 Na vrtu, izobraževalno-svetovalna oddaja, 13.25 Slovenski magazin, 13.50 Nuša Derenda: Čez 20 let, koncert, 16.20 Zmage so doma: Evropske igre - vrhunci, 17.20 Formula E: 6. dirka, 18.30 Himalajski vrhovi treh Slovencev, dokumentarni feljton, 19.00 Koncert doma: Hamo & Peter Dekleva, 20.00 Nedolžen, britanska nadaljevanka, 20.50 Lolo, francoski film, 22.30 Koncert doma: Avtomobili, 23.15 Nenavadni obredi: Moč narave, britanska dokumentarna serija, 0.10 Videotrak, 0.45 Info kanal

SOBOTA, 06.06.2020, I. spored TVS

6.15 Kultura, Odmevi, 7.00 Otroški program: Op! 10.20 Mi 4je: Odkritja, nemška nadaljevanka za mlade, 10.45 Osvežilna fronta: Droge, oddaja za mladostnike, 11.15 Ugriznimo znanost: 10 let iskanja energije prihodnosti, oddaja o znanosti, 11.40 TV-izložba, 11.55 Tednik, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.25 TV-izložba, 13.40 O živalih in ljudeh, izobraževalno-svetovalna oddaja, 14.10 NaGlas! 14.25 Oddaja o manjšinah, 15.00 Skrivnosti človeškega telesa: Preživetje, britansko-ameriška dokumentarna serija, 15.55 Naš vsakdanji kruhek: Nova služba, slovenska nanizanka, 16.30 Na vrtu, izobraževalno-svetovalna oddaja, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.20 Duhovni utrip, 17.35 Alpe-Donava-Jadran, 18.00 Ozare, 18.10 Družinska kuhinja s Catherine, 18.40 Erika: Uganka o tatu malin, risanka, 18.57 Dnevnik, Sobotni dnevnikov izbor, Utrip, Šport, Vreme, 20.00 Joker, kviz, 20.55 Kaj dogaja? Z Jonasom, 21.25 Tutankamon: življenje, smrt in zapuščina, britanska dokumentarna serija, 22.15 Poročila, Šport, Vreme, 22.35 Sedmi pečat: O telesu in duši, madžarski film, 0.35 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.05 Dnevnik, Sobotni dnevnikov izbor, Utrip, Šport, Vreme, 1.55 Napovedujemo

SOBOTA, 06.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Videotrak, 7.00 Najboljše jutro, 9.00 Spomini: Zora Konjajev, 1. del, dokumentarna oddaja, 10.50 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 11.50 Čez planke: S Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija v Južni Ameriki, 13.00 Evrovizijski zbor leta 2019, 15.15 Avtomobilnost, 15.50 Odsev zmage, dokumentarni film o Iztoku Čopu, 17.00 Formula E: 7. dirka, 18.00 Simfonija globine, dokumentarni film, 19.00 Videotrak, 20.05 Država proti Fritzu Bauerju, nemški film, 21.55 Zvezdana, 22.50 Nenavadni obredi: Množični shodi, britanska dokumentarna serija, 23.45 Same babe, koncert, 1.20 Videotrak, 2.20 Info kanal

NEDELJA, 07.06.2020, I. spored TVS

7.00 Živ žav, otroški program, 10.15 Govoreči Tom in prijatelji: Srečno mesto, risanka, 10.25 Kozmo (III.): Ladijski dnevnik, belgijska otroška nanizanka, 10.50 Orkester Mandolina, 11.10 TV-izložba, 11.25 Ozare, 11.30 Obzorja duha, 12.05 Ljudje in zemlja, izobraževalno-svetovalna oddaja, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.25 Koncert ansambla Smeh 2017, 14.45 Na lepše, 15.10 TV-izložba, 15.30 Nezlomljiva Aglaé, francoski film, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.20 Košnikova gostilna, 18.25 Zverjasec, risani film, 18.57 Dnevnik, Politično s Tanjo

Gobec, Zrcalo tedna, Šport, Vreme, 20.00 Otilie von Faber-Castell: pogumna ženska, nemška nadaljevanka, 20.50 Intervju, Poročila, Šport, Vreme, 22.05 Čistilci, koprodukcijski dokumentarni film, 23.35 Operne arije: Tenorist Andrej Debevec (J. Massenet: Werther, arija Wertherja), 23.45 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.10 Dnevnik, Politično s Tanjo Gobec, Zrcalo tedna, Šport, Vreme, 1.05 Napovedujemo

NEDELJA, 07.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 7.00 Videotrak, 8.00 Duhovni utrip, 8.15 Koda, 8.50 Glasbena matineja, 10.00 Posnetek sv. maše iz Kočevskega Roga, 10.55 Družinska kuhinja s Catherine, 11.25 Žogarija, 11.50 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 12.20 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 13.40 Mogočne ladje: Velika jezera, potopis, 14.50 Baleti iz SNG Opera in balet Ljubljana in Maribor: P. I. Čajkovski - I. Mukhamedov, M. Petipa: Trnuljčica, balet SNG Opera in balet Ljubljana, 17.00 Formula E: 8. dirka, 18.00 Popotovanje, zgodbe s svetovnega nogometnega prvenstva 2010, 18.50 Videotrak, 19.55 Nogomet - državno prvenstvo: Domžale : Maribor, 26. kolo, 22.40 Žrebanje Lota, 22.50 Zvezdana, 23.40 Kaj dogaja? Z Jonasom, 0.10 Videotrak, 1.10 Info kanal

PONEDELJEK, 08.06.2020, I. spored TVS

6.30 Utrip, Zrcalo tedna, 7.00 Dobro jutro, Poročila, 9.05 Otroški program: Op! 10.00 Poročila, 10.15 Sledili so volkovom, izobraževalna oddaja o naravi, 11.10 TV-izložba, 11.25 Kuharija na kubik: Lazanja z bikovim repom in hrenovim sladoledom, kuharska oddaja, 12.00 Veliki slikarji na malem zaslonu: 150 let Edvarda Muncha, britanska dokumentarna serija, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.30 TV-izložba, 13.50 Divjina v srcu (VII.), britanska nadaljevanka, 14.40 Menoniti, skrivnostna skupnost na koncu sveta, francoska dokumentarna oddaja, 15.35 Otroški program: Op! 16.20 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.25 New neighbours - Novi sosede: Blok, dokumentarna serija, 17.55 Na kratko: Socialna aktivacija, 18.00 Malčki: Zamenjava, risanka, 18.10 Čebeli: Pod medvedovim dežnikom, 18.20 Vem!, kviz, 18.57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Tednik, 21.00 Studio City, 22.00 Odmevi, Kultura, Šport, Vreme, 22.50 Platforma: Moja slika je moja koža, 23.30 Glasbeni večer, 0.25 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.50 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 1.45 Napovedujemo

PONEDELJEK, 08.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 10.20 Videotrak, 10.50 Dobro jutro, 12.40 Obzorja duha, 13.15 Na lepše, 13.45 Dokumentarna oddaja, 15.00 Ljudje in zemlja, izobraževalno-svetovalna oddaja, 16.00 Zmage so doma: Evropske igre - vrhunci, 17.15 Zmage so doma: Judo: svetovni pokal 2020, vrhunci, 18.20 Človek, kam greš?, dokumentarni feljton, 18.50 50 knjig, ki so nas napisale: Ciril Kosmač: Balada o trobenti in oblaku, 19.00 Koncert doma: Fed Horses, 20.00 Mogočne ladje: Filipini, potopis, 20.55 Dediščina Evrope: Brecht, koprodukcijska nadaljevanka, 22.35 Koncert doma: Tinkara Kovač z bandom, 23.20 Savdov dvor, britanska dokumentarna serija, 0.15 Videotrak, 0.50 Info kanal

TOREK, 09.06.2020, I. spored TVS

6.20 Kultura, Odmevi, 7.00 Dobro jutro, Poročila, 9.05 Otroški program: Op! 10.00 Poročila, 10.15 Mesto, ki se ozira v nebo, igrano-dokumentarni film, 11.05 TV-izložba, 11.25 Kuharija na kubik: Postrv s polento, kuharska oddaja, 12.00 Veliki slikarji na malem zaslonu: Matisse in kolaži, britanska dokumentarna serija, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.30 TV-izložba, 13.50 Divjina v srcu (VII.), britanska nadaljevanka, 14.40 Internet vsega, kanadska dokumentarna oddaja, 15.30 Otroški program: Op! 16.20 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.30 Koda, 18.05 A več, koliko te imam rad: Deževni dnevi, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 18.57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Razdvojeni, dokumentarni film, 21.00 Pogovor, 22.00 Odmevi, Kultura, Šport, Vreme, 22.50 Spomini: Zora Konjajev, dokumentarna oddaja, 1.05 Dnevnik Slovencev v Italiji, 1.30 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 2.25 Napovedujemo

TOREK, 09.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 10.00 Videotrak, 10.50 Dobro jutro, 12.40 Platforma: Moja slika je moja koža, 13.10 Izgradnja verige

hidroelektrarn na spodnji Savi, dokumentarni film, 14.10 Avtomobilnost, 14.50 Joker, kviz, 15.45 Zmage so doma: Evropske igre - vrhunci, 16.50 Nogomet - UEFA, 17.50 Dokumentarna oddaja, 18.45 50 knjig, ki so nas napisale: Niko Grafenauer: Pedenjped, 19.00 Koncert doma: Jakob Kobal, 20.00 Nove skrivnosti molekule življenja, francoska dokumentarna oddaja, 20.55 Zelig, ameriški film, 22.15 Koncert doma: Leonart, 23.05 NaGlas!, 23.25 Videotrak, 0.05 Info kanal

SREDA, 10.06.2020, I. spored TVS

6.20 Kultura, Odmevi, 7.00 Dobro jutro, Poročila, 9.05 Otroški program: Op! 10.00 Poročila, 10.10 Danilo Žerjal, športni velikan s Krasa, dokumentarni film, 11.00 TV-izložba, 11.20 Kuharija na kubik: Pica, kuharska oddaja, 11.45 Vrtičkarji: Ninanana, slovenska nadaljevanka, 12.20 Vrtičkarji: Avto za stanovanje, slovenska nadaljevanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.30 TV-izložba, 13.50 Divjina v srcu (VII.), britanska nadaljevanka, 14.40 Adijo, lakota, nizozemska dokumentarna oddaja, 15.35 Male sive celice: 25 let oddaje Male sive celice, 16.20 Fina gospa (IV.), angleška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.30 Družbeni fenomeni: Maraton, izobraževalno-dokumentarna oddaja, 17.55 50 knjig, ki so nas napisale: Tomaž Šalamun: Poker, 18.00 Čarli in Lola: Saj hitim! Skoraj sem že nared, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 18.57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.05 Film tedna: Nogometni zvezdnik, italijanski film, 22.00 Odmevi, Kultura, Šport, Vreme, 22.50 Profil, 23.40 Družbeni fenomeni: Maraton, izobraževalno-dokumentarna oddaja, 0.15 Dnevnik Slovencev v Italiji, 0.40 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 1.35 Napovedujemo

SREDA, 10.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 11.00 Videotrak, 11.30 Dobro jutro, 13.20 Koda, 13.55 Družinska kuhinja s Catherine, 14.40 Košnikova gostilna, 16.00 Zmage so doma: Evropske igre - vrhunci, 17.10 Nogomet - UEFA, 18.05 Od Eldorada do pekla, potopis, 19.00 Koncert doma: posebna izdaja, 20.05 Gidon Kremer - iskanje svojega glasu, nemški portretni film, 21.05 Žrebanje Lota, 21.15 Moje mnenje, 22.05 Deklina zgodba (II.), ameriška nadaljevanka, 23.20 Koncert doma: Ditka, 0.10 Videotrak, 0.45 Info kanal

ČETRTEK, 11.06.2020, I. spored TVS

6.20 Kultura, Odmevi, 7.00 Dobro jutro, Poročila, 9.05 Otroški program: Op! 10.00 Poročila, 10.10 Naško, vizionar vizualnih raziskav, portret dr. Naška Križnarja, 11.00 TV-izložba, 11.15 Kuharija na kubik: Breza in fižol, kuharska oddaja, 11.45 Vrtičkarji, slovenska nadaljevanka, 13.00 Prvi dnevnik, Šport, Vreme, 13.30 TV-izložba, 13.50 Divjina v srcu (VII.), britanska nadaljevanka, 14.40 Nove skrivnosti molekule življenja, francoska dokumentarna oddaja, 15.35 Otroški program: Op! 16.20 Fina gospa, angleška humoristična nanizanka, 17.00 Poročila ob petih, Šport, Vreme, 17.30 Ugriznimo znanost: 10 let raziskovanja umetne inteligence, oddaja o znanosti, 17.55 Na kratko: Čuječnost, 18.00 Dinotačke: Cesar še nismo videli, risanka, 18.20 Vem!, kviz, 18.57 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 20.00 Ekstravisor, 22.00 Odmevi, Kultura, Šport, Vreme, 22.50 Osmi dan, 23.25 Dediščina Evrope: Brecht, koprodukcijska nadaljevanka, 1.10 Ugriznimo znanost: 10 let raziskovanja umetne inteligence, oddaja o znanosti, 1.35 Dnevnik Slovencev v Italiji, 2.05 Dnevnik, Slovenska kronika, Šport, Vreme, 3.00 Napovedujemo

ČETRTEK, 11.06.2020, II. spored TVS

4.00 Info kanal, 6.00 Napovedujemo, 10.30 Videotrak, 11.00 Dobro jutro, 12.30 Družbeni fenomeni: Maraton, izobraževalno-dokumentarna oddaja, 13.15 Grofično popoldne, dokumentarni film, 14.20 Koncert ansambla Smeh 2017, 16.05 Nogomet - svetovno prvenstvo 2014: Brazilija : Nemčija - polfinale, 18.00 Ogenj rit in kače, niso za igrače: Dokumentarni portret Milene Miklavčič, 19.00 Koncert doma: Koala Voice, 20.00 Potopljeni eldorado, francoska dokumentarna oddaja, 20.55 Krvava svatba, francoska nadaljevanka, 21.55 Avtomobilnost, 22.30 Koncert doma: Lačni Franz, 23.15 Moj klasični hit: Darko Đurić, 23.20 Gala večer slovenskih koreografij - SNG Opera in balet Ljubljana, SNG Maribor, DBUS: Pomladna pesem, Arabski ples, Možiček, Lok, Serenada, Ognjena ptica, 0.05 Slovenska jazz scena: 0.50 Videotrak, 1.30 Info kanal

Razvojna agencija Slovenska krajina v okviru projekta ETHOS LAND, ki se sofinancira v programu Interreg V-A Slovenija Madžarska, ponovno organizira

ETIČNI TABOR

V okviru tabora bomo našim udeležencem ponudili programe, s katerimi jim bomo približali zavedanje, kako pomembno je poznati lastno življenjsko okolje, čas preživeti v naravi in pravo druženje s prijatelji.

DATUM IN LOKACIJA TABORA

Tabor se bo izvajal v Monoštru (Madžarska), v Slovenskem kulturnem in informativnem centru od 22. (ponedeljek) do 26. (petek) junija 2020.

KOMU JE TABOR NAMENJEN?

Otrokom od 7. do 14. leta starosti.

PRIJAVE

Tabor je brezplačen, število udeležencev je omejeno.

Za več informacij pokličite na 0036/30/971-4948 ali na 0036/30/217-5455.

Prijave zbiramo do srede, 17. junija 2020, na naslov Szlovén Vidék Közhazsnú Nonprofit Kft., 9970 Szentgotthárd, Gárdonyi u.l. ali na szlovenvidek@gmail.com

PREHRANA

Otroci bodo imeli 5 obrokov hrane dnevno, 3 glavne obroke in 2 sadni malici.

DNEVNE AKTIVNOSTI

Naši dnevi v času tabora bodo zelo aktivni. Odpravili se bomo na pohod, raziskovali gozd in naravo, se preizkusili v različnih športnih igrah in se udeležili veliko drugih zanimivih stvari.

Delali bomo skupaj mladi in starejši. Ko pa pade mrak, bomo tudi letos opazovali zvezde, skupaj peli, si ogledali filme ter se naučili novih plesnih korakov.

Vabljeni v tabor ETHOS LAND!

OPRAVIČILO

Pri tom kejpi v prejšnji številki je prišlo do hibe. Podpisali smo, da je Vajnin Miška v drugom redej s prave strani drug. Dapa pri tehničnom urejanji se je prvi človek s prave strani vkrajvrez, zatok je tau nej bilau istina. Zatok té kejpa znauva objavlam, gospaudi Vajninomi Miškani se pa opravičujemo.

Uredništvo

Pod Srebrnim brejgom ...

... je nekšen mer grato. Takši, kak vejo prajti, ka je voda merna gé, depa spodkar pod gladinov je vcejlak ovak gé. Eške itak se čaka pa li samo čaka, gda prejnji dovolijo, ka de se leko šlau, kama človek šké titi. Kak bi cejli slovenski kraj pod brgoum v tom čakani nekšen apatičen grato. Kak bi samo druge glave brodile za nji. Ja, zvejkšoga je tak gé, vsikši petek pá vcejlak ovak vse vögleda. Po velki pa malo menje velki varašaj protesti na potačaj dejo svojo paut. Na nji se čuje: »Lažali ste nam! Doj z vladol! Parlament raznok pistiti! Sto kradne, aj gor plača!« Depa najbolje prejnji zagnauk gvüšno na svoji kunjaj tadale gejdijo. Istina, ka nesterni so plantavi gratali, depa dun. Steri se ne vejo ali se neškejo na glavaše čemeriti, na vrejme čemere trausijo. Eden den se gvüšno ne vej, ka bau. Takše meteorologi na teveni tó vejo prajti. Radi bi bole gvüšni v svoji prognozaj bili, néde njim najbolje. Pa tau vó tó povejo. Takše, vejo prajti, se rejsan na rejdko godi. Čemeri zavole vrejmena pa ostanejo. Nisterni vejo prajti, ka tau nika drugo ne znamenüje, kak tau, ka lidge so nej najbolje srečni gé. Depa voda je na gladini tadale merna gé.

Samo eden peden niže pomalek vré. Šoferge turistični busov škejo velke proteste delati. Pejneze škejo dobiti, ka so zavolo virusa na velkom kviri. Če ji prejnji nedo poslušali pa se za pejneze ne zgučijo, z busami poštuje doj zablokerajo. Za njimi športniki svojo vodeno župo kūjajo. Nega pejnez, ka bi kaj čednoga nut v njau djali. Tadale bi pejneze škeli eške v autoindustriji, mesari, peki, baute, ka so zaprejte bile, pa tak naprej pa tak tadale. Vse tau se zagnauk na vodej eške nika ne vidi.

Zavolo vsega vküper, ka je kriza z virusom prinesla, kaulak ena nej najbolje optimistična šala dé. Tak una pravi. »Eške dobro, ka smo cejlo ekonomijo tazpravajli. Ovak bi zdaj velke zgübe meli.« Ka je v toum istina ali nej istina, drugin dopistim tumačiti. Leko pa, ka od Adrie airwais-a stoj brodi. Ta edijna slovenska kompanija s fligarami je že davnik, prva kak je koronavirus vövdaro, na nikoj prišla. Nika so jo škeli vračiti, doj kūpüvati pa vse takše, depa zagnauk nika vó ne gleda, ka bi slovenske perauti znauva se po lufti nosile. Tak se leko povej, kakše zgübe bi meli, če bi nej Adrio že prva vrag vzeu. Na drugom kraji naše liblene Evrope Lufthansa od države devet milijard evronov dobi. Po ednom kraji je tak za Slovenijo bauške gé, ka več Adrie nema. Tam spodkar pod vodou bi eške fligari za sebe pejneze škeli meti. Zdaj nika ne prosijo, nji na paperaj nin nega, kak bi je spoj nigdar nej bilau.

Na konci pa eške trbej mlade malo poglednoti. Na mladi svejt stodji. Tak se od inda guči. Pa ranč na tej mladi se zdaj terejo rejči pro et contra. Prejnji glavaške gučijo, ka se na mladi nika nede poznalo, ka so tak dugo v izolaciji bili. Psihologi vejo vcejlak ovak prajti. Vsi brz nazaj v šaule aj dejo, ka njim socializacijo trbej. Tau pa, ka so tak dugo se nej srečati smeli, de se na njivi psihi nej samo kratki čas poznalo. Bole uni tak gučijo, bole politika njim kontro dava. Skur tak, kak bi se šnopsara kartali, se čuje.

Ka od toga slejnjoga Srebrni brejg vej prajti? Zavole vej prajti. Tau tó, kak je žalosten gé, gda vcejlak sam vüška gleda.

Miki Roš

Porabje

TEDNIK
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Založnik:
Zveza Slovencev na Madžarskem
Za založnika:
Andrea Kovács

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov založnika in uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@gmail.com
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA DIGITALNI TISK D.O.O.
Lendavska 1; 9000 Murska
Sobota; Slovenija

Časopis podpirajo: Državna slovenska samouprava, Urad predsednika vlade, oddelek za narodnosti, Zveza Slovencev na Madžarskem in Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD. Številka bančnega računa: HU75 11747068 20019127 00000000. SWIFT koda: OTPVHUHB